

Борис Пастернак

Август

Щом обеща ни, без подканяне
пристигна слънцето отрано.
постлало ивица шафранена
чак от пердето до дивана.

Покри то с жарка охра целите
къщя наблизо и гората,
възглавницата и постелята,
и лавицата край стената.

Припомних си защо пламтящата
възглавка тъй е овлажнена –
сънувах аз, че ме изпращате
един след друг опечалени.

Сами, по двама или в шествие
вървахте и един си спомни.
че днес постарому май шести е –
Преображение Господне.

От хладен зрак обикновено е
обхванат цял Тавор тогава
и есента като знамение
очите вече приковава.

През рядка, тръпна, разпарцалена
горичка крачехте след мене
към гробището злато-алено
подобно питка зачервена.

Високо над леса съседстваха
върхарите с небето важно
и далнините се приветстваха
с петльови гласове протяжно.

Смъртта – патрон на землемерите
видях край входа да се мярка,
очи в лика ми мъртъв вперила:
да ми изрови гроб по мярка.

Спокоен глас край вас проточи се

и всички вслушахте се в него,
това бе моят глас пророчески,
от тлен все още незасегнат:

„Прощавай, Спасовден с позлатата,
и ти, лазур преображенска,
часа съдбовен на разплатата
смекчи с последна ласка женска.

Прощавай, време на застоя,
ти – в бездната от унижения, –
жена, надала глас достоен!
За тебе съм полесражение.

Прощавай, полет на орловото
крило, разперено с упорство,
и свят, спасен в света на словото,
и творчество, и чудотворство.“

КРАЙ

© 1953 Борис Пастернак
© 1990 Кирил Кадийски, превод от руски

Борис Пастернак
Август, 1953

Сканиране: sir_Ivanhoe, юни 2008
Разпознаване и последна редакция: NomaD, юни 2008 г.

Публикация

Борис Пастернак. Доктор Живаго. Интерпринт, 1990

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8289>]